

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

rigtig, forekommer det mig, at der i Virkeligheden slet ikke foreligger noget Spørgsmaal her, i hvert Fald ikke noget Spørgsmaal, som det er svært at besvare. Lov er Lov, og Lov skal holdes, og det maa forholde sig saaledes, at en Lov bestaar af mere end Lovens Tekst. Set fra Administrationens Synspunkt maa en Lov foruden selve Teksten ogsaa bestaa af de Forudsætninger, hvorunder den er givet, og de Formaal, den tilsigter.

For en lovlig, demokratisk Regering kan der efter min Mening overhovedet ikke blive Tale om at administrere en Lov mod dens Forudsætninger eller mod dens Formaal. Jeg kan ogsaa udtrykke det positivt, idet jeg kan sige: det maa være Regeringens Opgave og Pligt at administrere Loven i Overensstemmelse med dens Ord, dens Forudsætninger og dens Formaal.

Hvad er da Vareforsyningslovens Formaal? Ved Siden af de valutariske Bestemmelser kan Lovens Formaal vistnok sammenfattes saaledes: at træffe saadanne midlertidige Foranstaltninger, som kan tjene til saa vidt muligt at sikre Befolkningens Forsyning med nødvendige Varer og at sikre den bedst mulige Fordeling af Landets Varebeholdninger og Forsyningsmuligheder. Og de Veje, Loven i saa Henseende peger paa, er i Særdeleshed Fremme eller Regulering af Ind- og Udførsel og af Vareproduktionen samt Forbrugsbegrænsning og Rationering. Ved Lovens Behandling her paa Rigsdagen har der hos det ganske overvejende Flertal af Rigsdagens Medlemmer, ogsaa Repræsentanter fra de ærede Forslagsstilleres Parti, været fuld Enighed om, at Forholdene stadig var af en saadan Karakter, at det ikke kunde anses for forsvarligt, om de Regeringen ved Loven givne Beføjelser til at gribe regulerende ind bortfaldt allerede nu. Jeg tror ogsaa man kan sige, at der hos det ganske overvejende Flertal har været fuld Enighed om, at Regeringen i Henhold til Loven ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til, saa langt det er forsvarligt, at lette Indgrebene i Erhvervslivets Forhold.

Der skulde herefter ikke herske nogen principiel Tvivl med Hensyn til Forsyningslovens Forudsætninger og Formaal og med Hensyn til de principielle Retningslinier, der bør følges ved Lovens Administration, og der vil, saa længe Loven har sit nuværende Indhold, efter min Opfattelse ikke foreligge noget Spørgsmaal om ved Lovens Administration at indføre principielle Æn-

dringer i Forhold til Lovens Forudsætninger og Formaal.

En helt anden Ting er, at der kan opstaa Tvivl eller herske modstridende Opfattelser om den ene eller den anden Foranstaltnings Nødvendighed eller Hensigtsmæssighed som Middel til at naa de Formaal, Loven angiver. Det er klart. Hvordan skulde det kunne forholde sig anderledes i en saa usikker og vanskelig Tid som den, vi lever i? Men for det første vil saadanne Spørgsmaal dog forhaabentlig kunne klares ved Drøftelser i det Rigsdagsudvalg, der er nedsat til at følge vor økonomiske Politik. — Jeg vil for mit Vedkommende finde det ønskeligt, at saadanne Drøftelser føres saa ofte og i saa vidt Omfang, som man overhovedet finder det rimeligt, saaledes at de Foranstaltninger, der træffes, har en saa bred Tilslutning som overhovedet muligt. I Dagene mellem Jul og Nytaar havde jeg Lejlighed til en saadan Drøftelse med Udvalget af hele den økonomiske Situation, og jeg vil være interesseret i ogsaa fremover at have en saa nøje Kontakt og Føling med dette Rigsdagsudvalg som overhovedet muligt. — For det andet vil jeg naturligvis, som jeg ved flere tidligere Lejligheder har givet Udtryk for, søge ethvert erhvervsøkonomisk Problem, ethvert Problem, der kan have Relation til denne Lov og de til mig givne Beføjelser, gennemdrøftet saa nøje som muligt med Erhvervsorganisationerne, naar som helst der maatte være Lejlighed og Grund til det.

At Borgernes ligelige Adgang til Udøvelse af Næring og lovlige Erhvervsvirksomhed i de Former, hvorunder de hidtil har været drevet, skal opretholdes i det Omfang Forholdene tillader det, forekommer mig heller ikke at være noget Spørgsmaal; dette følger i Virkeligheden allerede af Grundlovens Bestemmelser om, at der skal være Næringsfrihed her i Landet, saa vidt det er foreneligt med Hensynet til det almene Vel. Jeg tror, at de ærede Medlemmer af dette høje Ting, ogsaa Medlemmer af de ærede Forslagsstilleres Parti, der i Tidens Løb som Handels- eller Forsyningsministre har haft Ansvaret for Vareforsyningslovens Administration, eller som paa anden Maade har været inde paa Livet af disse Problemer, vil erkende, at midlertidige Indgreb over for Erhvervslivet har været og stadig vil kunne være nødvendige. Eksempelvis kunde jeg nævne de Indgreb, der i Henhold til Loven har været foretaget med Hensyn til Fordeling af Brændsel til Erhvervene, hvorved de mest livsnødven-